

Publicerad 2009-02-21 12:49 av anits

just nu känns allting bara så förtvivlat

ensamt och tomt

JAG KÄNNER ÅNGESTEN VARA PÅ VÄG

Jag känner hur tårarna bränner, jag vill inte
släppa ut gråten, jag är arg ledsen och trött

Idag fungerar ingenting, jag håller på med
att skriva in nya namn i hembygdsföreningens
medlemsregister

Jag fixar det inte, kan inte är troligen nervös,
eftersom det alltid har klagats när jag gjort
det

Ingen har visat och hjälpt mig, bara klagat,
gapat och talat om för mig, att jag har en
dator som ingen förstår sig på

Så nu sitter jag här igen, med ångest och
en rädsla som jag inte skulle behöva ha

Varför vill ingen hjälpa mig, är det ett sätt
att försöka visa hur dum och okunnig jag
är

Snart är allt över jag slipper ha ansvar, för
det som någon anser att jag inte kan

Inom mig vet jag att jag kan, bara någon
visar mig så allt blir rätt

Jag tänker fråga någon av mina söner, om
dom vill hjälpa mig rätta till det som blivit fel

Det är vad jag kommer att göra, jag orkar
inte med flera påhopp, och jag vet om jag
ber snällt, talar om hur det är, så hjälper
dom mig, det är skönt att veta

Jag sitter här ändå känner hur tårarna

bränner, men jag vill inte att osanningar
och påhopp uan anledning, ska få mig att
känna mig så sorgen och ledsen, som
jag gör just nu

anits 21 februari 2009

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten